

เมื่อวันที่ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา เว็บไซต์ท่องเที่ยวทางรถไฟ www.railway-trip.com ร่วมกับ เว็บไซต์ชุมชนคนรักรถไฟไทย www.rotfaithai.com ได้นำคณะสื่อมวลชนและนักท่องเที่ยว ผู้ชื่นชอบการนั่งรถไฟเที่ยว (ขออย่าว่า ชอบนั่งรถไฟเที่ยว จริงๆ ไม่ใช่เพียงไปเที่ยวด้วยรถไฟ) ร่วมเดินทางไปกับขบวนรถดีเซลรางพิเศษ ที่เที่ยวที่ 942/941 Seaside Express จากสถานีชุมทางแก่งคอย มุ่งหน้าตามเส้นทางรถไฟสายเลียบชายทะเลตะวันออก สู่ปลายทางสถานีมาบตาพุด

Seaside Express

จากแก่งคอย สู่มาบตาพุด

เวลา 8 นาฬิกาเศษ รถบัสจำนวน 3 คันได้นำคณะเดินทางจากสถานีรถไฟบางซื่อ 2 เดินทางถึงสถานีรถไฟชุมทางแก่งคอย ซึ่งที่นั่นมีสมาชิกบางส่วนไปรอพร้อมอยู่แล้ว และหลังจากทำภารกิจส่วนตัวเรียบร้อยแล้ว ขบวนรถดีเซลรางพิเศษ 942 ก็ออกเดินทางตามเส้นทางสาย ชุมทางแก่งคอย-องครักษ์-

ชุมทางคลองสิบเก้า ซึ่งเส้นทางสายนี้ในปัจจุบันมีเฉพาะขบวนรถสินค้าผ่านเท่านั้น ด้วยเส้นทางที่เรียบกริบทำให้ขบวนรถดีเซลรางของเราทำความเร็วได้เต็มพิกัด 105 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จนถึงจุดท่องเที่ยวจุดแรกบนเส้นทางคือ อุโมงค์พระพุทธราย อุโมงค์นี้มีความพิเศษคือเป็นอุโมงค์รถไฟแห่งเดียว

ในประเทศไทย ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการขุดเจาะ โดยมีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตรเศษ ตัดลอดใต้เขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกสามหลั่น ลุ่มน้ำเกรต A ของภาคกลาง ขบวนการหยุดเพื่อให้คณะได้ลงไปถ่ายภาพที่ปากอุโมงค์เป็นที่ระลึกกันด้วย คิดดูสิครับจะมีรถไฟสักกี่ขบวนที่ไม่จอดสถานี แต่ไปจอดหน้าปากอุโมงค์แทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุโมงค์แห่งนี้ไม่มีรถโดยสารขบวนใดเดินทางไปถึงนอกจากรถนำเที่ยวของเรา

ออกจากอุโมงค์พระพุทธรายได้เวลาอาหารเช้า ตามสไตล์การท่องเที่ยวด้วยรถไฟ และเมนูที่ขาดไม่ได้คือ “ข้าวเหนียวหมกทอด” เพราะไม่ว่าจะไปสายไหนก็จะเจอแม่ค้าขายเมนูนี้บนรถ และตามด้วยของดีเมืองสระบุรี อย่างกระทู้พิพแสนอร่อย แกมทางช่วงนี้ พชร. ของเราก็ควมเจ้ามาเหล็กด้วยความเร็วเต็มพิกัด ผ่านเขตจังหวัดนครนายก จนบางคนเชื่อว่า พชร. ซ้อมไว้ขับรถไฟความเร็วสูงแน่ๆ ก็ที พชร. เจ้าเคยแต่ขับขบวนรถสินค้าบนทางสายนี้ที่ความเร็วแค่ 70 กิโลเมตรต่อชั่วโมง มาเจอรถดีเซลรางเบาๆ ทั้งทีก็ขอวังตัวปลิวที่ความเร็วเกิน 100 น้อยเป็นไรให้รู้กันว่ารถไฟไทยก็วิ่งเร็วได้เช่นกันนะครับ

เท่านั้นไม่พอ เมื่อเข้าสู่เส้นทางรถไฟสายตะวันออกจริงๆ ยังได้วิ่งแบบรถด่วน ไม่หยุดสถานีใดเลย เล่นเอาผู้โดยสารที่รออยู่ที่สถานีระหว่างทางงงไปตามๆ กัน งงตั้งแต่เห็นป้ายขบวนรถว่า “Railway-Trip.com” ที่ไม่บอกที่มาที่ไปของดีเซลรางขบวนนี้ แถมยังวิ่งไม่จอดอีกด้วย จนมาถึงสถานีชุมทางจะเชิงเทรา ที่นั่นเขาประกาศว่าเป็นขบวนรถนำเที่ยวสู่มาตาพูด ชาวบ้านยังสงสัยกันใหญ่ว่า การรถไฟมีขบวนรถนำเที่ยวเส้นทางนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ ก็ขบวนเรานี้แหละครับเป็นขบวนนำร่องขบวนแรก

เรารับประทานอาหารกลางวันแสนอร่อยของเราขึ้นรถ เป็นข้าวน้ำพริกผัด และข้าวไก่ทอดและ รวมไปถึงเมนูอาหารเจ ที่สั่งตรงมาจาก “ร้านจุกดี” ซึ่งตั้งอยู่กลางตลาดบ้านใหม่ แต่เรายังไม่ให้รับประทานกันตอนนี้ครับ เพราะขบวนรถกำลังจะผ่านไฮไลต์ของเส้นทางนี้ อีกแห่งคือ สะพานยกระดับบางปะกง ซึ่งเป็นสะพานรถไฟยกระดับที่ยาวที่สุดในภาคตะวันออกของไทย สะพานนี้ไม่เพียงพาเราข้ามแม่น้ำบางปะกง บริเวณหลังตลาดบ้านใหม่พอดี ซึ่งพวกเราได้ใบมือทักทายนักท่องเที่ยวที่เดินซื้อของ และนั่งรับประทานอาหารในตลาด บางคนก็ลั่นหายใจอึดอัดตามความเชื่อที่ว่า ถ้าได้กลิ่นหายใจข้ามแม่น้ำบางปะกงแล้วสิ่งที่อึดอัดจะเป็นจริง ส่วนผมมัวแต่เล่าเรื่องราวของทางรถไฟเลยไม่ทันได้อธิฐาน

เส้นทางรถไฟช่วงจะเชิงเทรา-ชลบุรีนี่แรงแรงแฉงและวิ่งนิ่มมากๆ เพราะเป็นทางสายเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าสู่ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ต้องรองรับขบวนรถคอนเทนเนอร์วันละหลายเที่ยว ฉะนั้นทางการรถไฟจึงทำเป็นทางยกระดับ เพื่อหลีกเลี่ยงทางตัดกับถนนสายหลัก ทั้งถนนสุขุมวิท ถนนเลี้ยวเมืองชลบุรี และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง หรือมอเตอร์เวย์ ดังนั้น

1 อุโมงค์พระพุทธราย อุโมงค์แห่งเดียวในภาคตะวันออกของไทย 2 พชร. ประจำขบวนรถนำเที่ยวพิเศษที่ 942 พาคณะสร้างประวัติศาสตร์สู่มาตาพูด 3 สถานีชุมทางจะเชิงเทรา ขบวนรถนำเที่ยว Seaside Express จอดเคียงคู่กับรถธรรมดาไปกบินทร์บุรี 4 Railway-Trip.com โครงการ “ชวนกันเขมารถไฟ ไปนั่งเล่น #1 ตอนไปสุบลายรางตะวันออก” 5 นายสถานีแหลมฉบัง โบกธงชัยปล่อยขบวนรถนำเที่ยวขบวนแรกสู่ “ท่าเรือแหลมฉบัง” 6 นักท่องเที่ยวรับของว่าง พร้อมต้นตากับวิวข้างทางที่ไม่มีใครเคยเห็นมาก่อน 7 ถ่ายภาพเป็นที่ระลึก ณ ชุมทางจะเชิงเทรา 8 ออกเดินทางจากแก่งคอย ต้องลิ้มรสของดีเมืองสระบุรี กระทู้พิพแสนอร่อย

จึงเป็นอีกครั้งที่ขบวนรถของเราทำความเร็วเกิน 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จนเข้าสู่เขตจังหวัดชลบุรี ขบวนรถของเราจึงชะลอความเร็วลงอีกครั้งเพื่อให้ผู้โดยสารได้ตื่นตากับ แกรนด์แคนยอน เมืองชลบุรี เหมือนหินของเอกชนที่ตั้งอยู่ข้างทางรถไฟ เหมือนนี้ชุดลึกลงไป จนเห็นเป็นหลุมลึกหลายสิบเมตร เรียกเสียงฮือฮาจากผู้โดยสารได้ไม่น้อยเลยทีเดียว ซึ่งงานนี้ขอบอกเลยว่า “ถ้าท่านไม่นั่งรถไฟมาก็จะไม่ได้เห็นเมืองชลบุรีในมุมนี้แน่ๆ”

ผ่านจากแกรนด์แคนยอนเมืองชลมาได้ไม่นาน Railway-Trip ก็เริ่มบริการอาหารกลางวันให้กับคณะได้อิ่มอร่อยกัน ใครที่ไปเที่ยวแปดริ้วไม่ควรพลาดกินอาหารร้านจุกต๋อยยิ่งเลยครับ เพราะคณะของเราคอนเฟิร์มว่าอร่อยมาก

ก่อนที่ขบวนรถจะแยกเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งเส้นทางสายศรีราชา-แหลมฉบังนี้ มีขบวนรถโดยสารเข้าครั้งสุดท้ายก็คือเมื่อ 15 ปีที่แล้วในงาน BOI Fair แต่มากับ Railway-Trip ต้องมีเซอร์ไพรส์ คือเราไม่ได้เข้าไปเพียงแค่สถานีแหลมฉบังเท่านั้น เพราะทางท่าเรือแหลมฉบังใจดี อนุญาตเรานำขบวนรถเข้าไปถึงจุดขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ด้านในเลยทีเดียว ซึ่งนับเป็นขบวนรถไฟโดยสารขบวนแรกที่เดินทางถึงท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ที่นั่นผู้โดยสารมีโอกาส

ได้ทัศนศึกษาและชมศักยภาพของท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับเรือขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ได้คราวละหลายลำ ส่วนผู้ที่ชื่นชอบรถไฟอย่างคณะของรถไฟไทยคอทคอมก็ถูกใจ เพราะได้สัมผัสกับ “ขบวนรถด่วนดำ” ถึงจุดขนถ่ายน้ำมันดิบอย่างใกล้ชิด แถมได้เก็บภาพหัวรถจักร 4539 สีสวยๆ อีกด้วย

นอกจากท่าเรือแหลมฉบัง ขบวนรถนำเที่ยวของเรามุ่งสู่สถานีรถไฟพัทยา ที่นั่นเราได้รับมอบชมประจำจังหวัดชลบุรี “ข้าวหลามหนองมน” จากชมรมผู้สูงอายุหนองปรือ ซึ่งอันที่จริงหากเราลงรถไฟที่สถานีนี้ เราจะเดินทางเข้าสู่เมืองพัทยาได้อย่างสะดวก เพราะตัวสถานีรถไฟอยู่ไม่ไกลจากพัทยากลาง และหากเรานั่งรถไฟเลยไปสักหล่นก็จะผ่านสถานีญาณสังวราราม สามารถเข้าไปไหว้พระในวัดญาณสังวราราม ชมวิหารเซียน รวมไปถึงไร่จุ่น Silver Lake ได้ นอกจากนี้ยังมีที่หยุดรถสวนนงนุชให้ลงไปเที่ยวชมสวนที่จัดตกแต่งอย่างสวยงาม ซึ่งคาดหวังว่าในอนาคตรถไฟนำเที่ยวเมืองพัทยากลับมาให้บริการอีกครั้ง (หลังจากที่ต้องหลีกทางให้กับรถทัวร์)

จุดหมายต่อไปของขบวนรถเราคือท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ ซึ่งอยู่ในเขตของกองทัพเรือ แต่น่าเสียดายว่าวางในช่วงที่เลยจากสถานีบ้านพลูดาวหลงไป มีสภาพที่ไม่สมบูรณ์นัก ดังนั้น ทางกองทัพเรือจึงจัดรถบัสมารับคณะของเราจากสถานีรถไฟบ้านพลูดาวหลง เดินทางเข้าเที่ยวชมศูนย์อนุรักษ์เต่าทะเลที่นั่นเราได้ตื่นตากับความน่ารักของลูกเต่าตัวเล็กๆ ที่ทางกองทัพเรือได้นำมาเพาะขยายพันธุ์ก่อนปล่อยกลับลงสู่ท้องทะเล ที่สมาชิกชอบมากที่สุดคือ โรงเพาะเลี้ยงที่ 3 ซึ่งทหารเรือเปิดโอกาสให้เราได้สัมผัสจับต้องเต่าอย่างใกล้ชิด จนบางคนแทบจะลงไปกอดปล้ำกับเต่าถึงในบ่อกันเลยทีเดียว

1 บ้องกัญ สมาชิกตัวน้อยจากรถไฟดอกคอบ พยายามจะลงไปว่ายน้ำเล่นกับพี่เต่ายักษ์ 2 นักท่องเที่ยวของเราได้สัมผัสกับเต่าทะเลอย่างใกล้ชิดจริงๆ 3 อาคารนิทรรศการรูปเต่า ของศูนย์อนุรักษ์เต่าทะเล กองทัพเรือ 4 ภาวทะเลทั้งที่ขอลงเล่นรับลมริมหาดกับสักหน่อย 5 เต่าทะเลนาขนิดยักษ์ในอาคารนิทรรศการ 6 แกรนด์แคนยอน แห่งชลบุรี ถ้าไม่ได้มารถไฟก็จะไม่ได้เห็นของดีตอนนี้ 7 ถึงแล้ว สุดปลายรางชายฝั่งตะวันออก สถานีมาบตาพุด 8 ส่วนหย่อมภายในศูนย์อนุรักษ์เต่าทะเล 9 คณะ Railway-Trip แยกกันเก็บภาพเป็นที่ระลึกขณะทำขบวนเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง

หลังจากที่เราได้สัมผัสชายทะเลลึกพัก ก็ถึงเวลาต้องเดินทางกลับขึ้นขบวนรถที่สถานีบ้านพลูด่างลงกันอีกครั้งเพื่อเดินทางสู่จุดหมายปลายทางสุดท้ายคือ มาบตาพุด เพื่อภารกิจพิชิตสุดยอดปลายรังชายฝั่งตะวันออก ซึ่งการเดินทางช่วงนี้ของเราจะได้รับการบันทึกเอาไว้ในประวัติศาสตร์เลยว่า เป็นขบวนรถไฟโดยสารขบวนแรกที่น่าคะเนนักท่องเที่ยวเดินทางแยกจากทางสายหลักที่สถานีชุมทางเขาชีจรรย์ถึงสถานีมาบตาพุด

ในเที่ยวกลับ เรามีโอกาสได้แวะเที่ยวชมตลาดน้ำ 4 ภาค ซึ่งเราก็ทำอย่างที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนโดยการจอดรถไฟทั้งขบวนไว้หลังตลาดน้ำแล้วเดินไปซื้อปิ้งกัน ซึ่งตรงนี้ต้องยอมรับว่าผิดแผนไปหน่อย เพราะบันไดลงหลังตลาดยังไม่เสร็จทำให้ขบวนรถต้องจอดไกลออกไปอีกราว 200 เมตร แต่ทางตลาดน้ำฯ และเทศบาลหนองปรือ ได้อำนวยความสะดวกโดยการจัดรถตู้และรถสองแถวรับส่งสมาชิกของเราไปเที่ยวตลาดกัน แม้เวลาจะน้อย แต่ก็ทำให้ผู้คนที่ขึ้นรถไฟเที่ยวตลาดน้ำฮือฮาไม่น้อยเมื่อตลาดน้ำ 4 ภาคประกาศต้อนรับคณะนักท่องเที่ยวที่มาขึ้นขบวนรถไฟน้ำเที่ยวของเรา

ในที่สุดก็ถึงเวลาที่ขบวนรถดีเซลรางที่ 941 ต้องนำคณะเดินทางกลับ ซึ่งทาง Railway-Trip เองก็ได้กำหนดจุดต่อรถสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ก่อน โดยกำหนดให้ขบวนรถของเราไปทันเวลาขบวนรถธรรมดาที่ 386 จะเชิงเทรา-กรุงเทพฯ พอดี ๆ

ติดตามกิจกรรมรถไฟที่แปลกและไม่เหมือนใครได้ทาง www.railway-trip.com

ขอขอบคุณ ผู้สนับสนุนการเดินทางสร้างประวัติศาสตร์การรถไฟแห่งประเทศไทย, เจ้าหน้าที asw.แ่งคอย, กรมกิจการพลเรือน กองทัพเรือ, ฐานทัพเรือสัตหีบ, เทศบาลหนองปรือ เมืองพัทยา, ตลาดน้ำ 4 ภาค, การท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง, เว็บไซต์รถไฟไทยดอทคอม, พนักงานขับรถ ช่างเครื่อง นายช่าง และพนักงานประจำขบวนรถ จาก asw.แ่งคอย, นายสถานีทุกสถานีตามเส้นทาง และขอขอบคุณสื่อมวลชนพร้อมแขกผู้มีเกียรติที่ร่วมเดินทางกับเรา